

EL PLA DE L'ENERGIA: CENTRALISTA I INSOSTENIBLE

EL PLA DE L'ENERGIA DE CATALUNYA: CENTRALISTA I INSOSTENIBLE

El canvi energètic del Govern Tripartit, el que s'havia promès en el Pacte del Tinell, no ha quedat reflectit en l'esborrany del **Pla de l'Energia de Catalunya (PEC) 2005-2006**. Els lobbies energètics (Endesa, GasNatural, Redesa) continuen dominant les decisions polítiques com ja ho feien durant el franquisme i en el govern de CiU. Els consumidors ben informats, que són minoria, comencen a tenir la convicció que en lloc de votar partits potser seria millor votar programes d'inversions de les companyies energètiques.

SANTIAGO VILANOVA → PRESIDENT DE L'ASSOCIACIÓ UNA SOLA TERRA

Efectivament, el rigorós estudi fet per l'Entesa Catalana per l'Energia Neta i Renovable i per Eurosolar –que publiquem en aquest número d'USERDA (pp. 07-11)– sobre els continguts del Pla resulta sorprenent: el Tripartit segueix fil per randa la política energètica marcada pel Govern pujolista per al 2010 i l'extrapola al 2015. Estem davant d'un Pla que deixa perplexos els propis funcionaris de Medi Ambient i Habitatge i de Treball i Indústria, que veuen impossible la seva tasca de concertació social, la qual fa aigües per tots cantons.

Les disputes polítiques entre el PSC i ICV pel control de la gestió energètica del país resulten patètiques per les seves permanents contradiccions i descoordinacions. El conseller Rañé va saber pràcticament per la premsa la proposta alternativa del traçat Vic-Baixàs per la línia de Molt Alta Tensió (MAT) que proposava ICV. Els «ecosocialistes» prefereixen deixar de trinxar el territori de les Guillerries i de l'Alt Empordà a canvi de fer-ho en les terres cantades per Jacint Verdaguer (Osona, Ripollès, Vallespir). Ara, el Tripartit ja té dos fronts oberts d'oposició. I per acabar-ho d'aadobar el ministre d'Indústria, José Montilla, declara que el traçat elèctric el decidirà el govern central i no el senyor Boada (portaveu d'ICV) que havia acusat el Tripartit d'estar al servei de les elèctriques

(declaració molt més greu que la feta pel president Maragall sobre el famós 3%).

Davant d'aquesta situació política els ecologistes de tota la vida –els que ja vam redactar un Pla Energètic Sostenible per Catalunya el Dia del Sol de 1979– no podem sinó expressar la nostra decepció per la manca de transparència que ha tingut la redacció de l'esborrany del Pla i perquè s'incomplixen la majoria de propostes electorals.

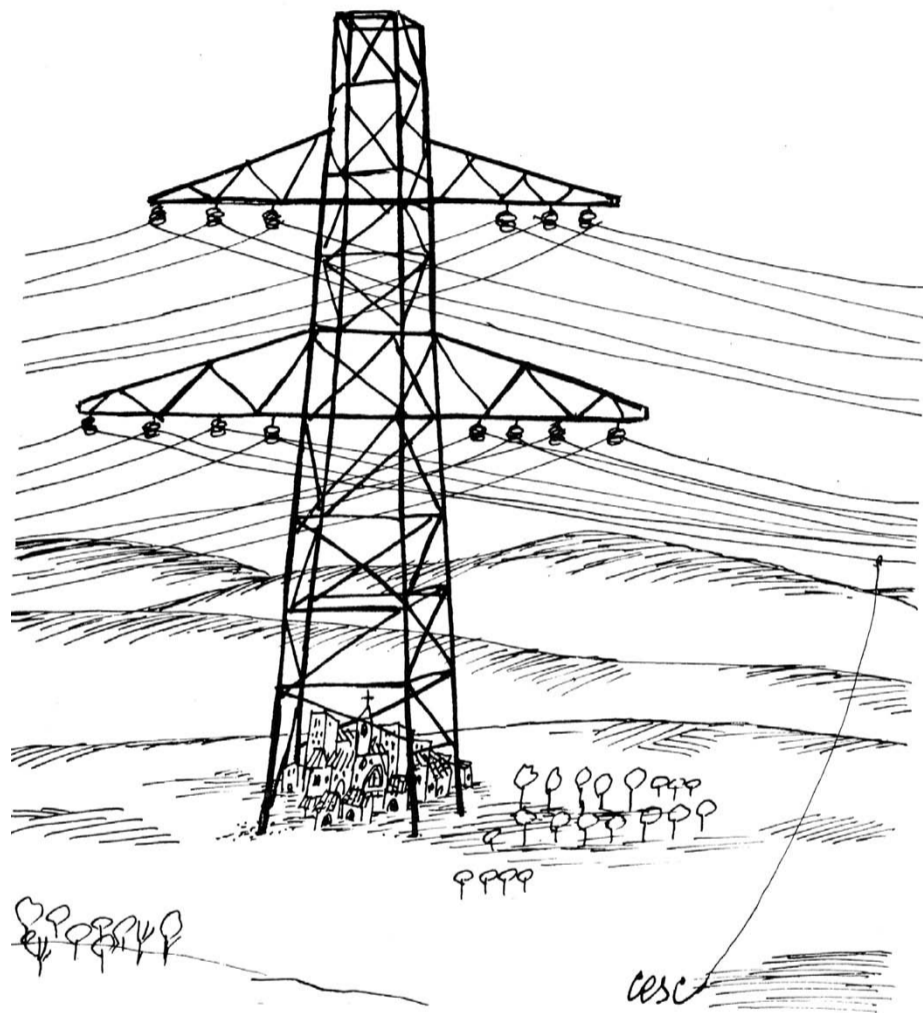
El PSC va fer la campanya adjuntant el logo antinuclear als cartells i ICV va dir que si governés proposaria el tancament progressiu de les centrals nuclears (Ascó-I, Ascó-II i Vandellòs-II), per manera que l'any 2015 finalitzés l'activitat del darrer d'aquests reactors. I això no serà així, segons el PEC.

Tampoc no es veuen clares i coherents les estratègies perquè Catalunya compleixi el Protocol de Kyoto i es redueixin les emissions de gasos d'efecte hivernacle per poder complir amb l'objectiu de no superar en més d'un 15% els nivells de 1990 en el període 2008-2012 (l'increment del transport privat i la pol·lució de l'àrea metropolitana de Barcelona és preocupant)

Les energies renovables haurien d'arribar al 12% el 2015 i no quedar-se en el 6%. El suport polític a les energies solar tèrmica i fotovoltaica, eòlica, geotèrmica i de la biomassa encara és un del més baixos de l'àrea mediterrània.

D'una altra banda, l'intervencionisme del Tripartit amb l'energia eòlica facilitarà

PLA ENERGÈTIC NACIONAL

que aquesta font renovable acabi a mans dels grans grups com Shell, General Electric o Gamesa.

Greenpeace, Eurosolar i Ecologistes en Acció –amb el suport de més 30 entitats del país– també consideren que el Pla hauria d'haver inclòs el compromís de reduir anualment el 3% de la demanda energètica primària a Catalunya i un 1% de la demanda final.

Aquest és, doncs, un Pla consumista, basat en l'augment de la producció centralitzada. Com que no s'ha iniciat un procés de tancament de les nuclears s'obliga a mantenir aquest centralisme i a potenciar la xarxa de la MAT, enlloc d'iniciar un procés de descentralització i el trànsit cap a l'economia solar. Nosaltres proposem un sistema d'energia distribuït, pròxim als consumidors i més eficaç. Aquest model

comportaria la creació de petites unitats tèrmiques de cycle combinat i cogeneració de 50 a 100 MW, ubicades en els llocs de forta demanda (especialment zones turístiques del litoral).

Els acords secrets entre els grans monopolis elèctrics (Electricité de France, Enel d'Itàlia i Endesa) i el fet que Retesa (responsable del traçat de la MAT) continuï dominada pel sector privat, dificulta l'acció democràtica de l'opció energètica. Per què tants maldecaps amb un nou i descafeïnat Estatut si no tenim el control de l'energia?

La nova cultura de l'aigua i de l'energia ha d'acabar amb l'autarquia de les companyies energètiques i apropar les decisions als contribuents i als municipis.

La gestió democràtica dels recursos naturals i dels sistemes de generació d'electricitat ha esdevingut, finalment, una qüestió prioritària de la societat del segle XXI. I d'aquest debat en sortirà, probablement, un catalanisme més profund i responsable.

MÉS DEL MATEIX FA 23 ANYS

Francesc Vila, Cesc, va cedir al Col·lectiu Userda un seguit d'acudits sobre qüestions ecològiques que van fruitar en el volum *Desfer país* (Hacer, 1982). Han passat 23 anys i les coses sembla que es tornin a repetir exactament igual.